

Simai [Schultheisz] László Párizsban



Ezen a képen a nagybátyám [Schultheisz, később Simai László] látható 1929-ben Párizsban, a Notre Dame előtt. Ez volt az első kép, amit onnan küldött nekünk. Anyám testvére, Laci kereskedősegédnek tanult, de ezt ő világ életében semmibe vette. 1929-ben, amikor én megszülettem, ő akkor ment ki Párizsba. Festőművész lett. Grafikus és festőművész. Ott fejlesztette ki magában, és abból is élt. Le is telepedett Párizsban. Nem tudom, milyen iskolát végzett, de az, biztos, hogy képzőművészeti iskolát nem végzett. Ennek ellenére nagyon jó dolgai voltak. Mindvégig levelezett az itthoniakkal. A nagybátyámat 1941-ben internálták Párizsból, mert bizony nem tartotta titokban a baloldali nézeteit, 1943-ban hazajött. Később munkaszolgálatban volt. Hol írt, hol nem. Hol tudtunk, hol nem tudtunk róla. Arra emlékszem, hogy Hangonyba vonult be. Később átszökött az oroszokhoz, így ő Magyarországra az oroszokkal együtt jött. Felcser volt az

oroszoknál. 1945 februárjában, a nagyapám halála után pár nappal érkezett meg. A nagyapám korábban mindig mondta, hogy ha ő meghal, a fia képét tegyem a kezébe, így a mellére, és azzal temessék el. Így is tettem. Pár napra rá hazajött a nagybátyám, és ezt is elmeséltük neki. Akkor azonnal kimentünk a temetőbe, mert még látni akarta az apját. Mondtam neki, hogy már valószínűleg eltemették, mert ott már rengeteg koporsó volt. A nagyapámé nyitott koporsó volt, csak egy lepedővel volt letakarva, mert nem volt arra pénzem, hogy bármit is rátegyek. A ládát is valamelyik pincéből tudtam szerezni, egy koporsószerű láda volt. Így is találtunk rá, még nem temették el. Én is megdöbbenem, mivel ott volt kint a levegőn -- szabályos, rendes színe volt. Még a szakálla is nőtt. De természetesen halott volt. Egy sírba akkor kilenc halottat temettek. Nagyapám középre került. Nagybátyám baloldali ember volt, ezt tudni lehetett róla. Magyarországon dolgozott mindenfélét, de festeni nem festett. Ám nem tudott lemondani erről, és nagyon sok képet csinált később is, ami a mai napig a gyerekenél megvan. Nagyon jó dolgokat festett, elsősorban portrékat csinált. Későn nősült meg. A felesége, aki a nagynénim, fiatalabb, mint én. Egy fiuk született, a Patrik. A Lacinál a zsidónak élés abban fejeződött ki, hogyha bármikor szóba került a zsidó mivolt, akkor ő nyíltan a zsidóság mellett állt ki. Ő ezt szinte mindenütt még fitogtatta is, hogy milyen zsidó. Közben ő is csak a nagyobb ünnepeket tartotta meg.